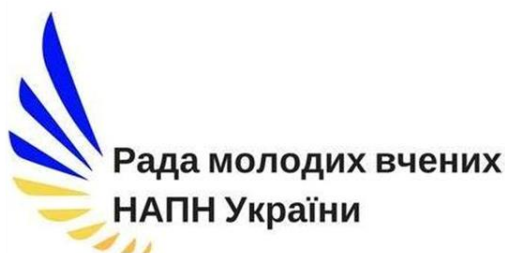


**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
Рада молодих вчених ДНДІ МВС України
Рада молодих вчених Національної академії
педагогічних наук України
Рада молодих вчених Інституту соціальної та політичної
психології НАПН України**



**РОЗВИТОК НАУКИ ТА ТЕХНІКИ:
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ**

**Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції з нагоди відзначення
Дня науки-2020 в Україні**

м. Київ, 21 травня 2020 року

Київ-2020

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Вербенський Михайло Георгійович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, директор ДНДІ МВС України;

Криволапчук Володимир Олексійович – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, перший заступник директора ДНДІ МВС України;

Опришко Ігор Віталійович – кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник, заступник директора ДНДІ МВС України;

Смерницький Дем'ян Вікторович – кандидат юридичних наук, старший дослідник, заступник директора ДНДІ МВС України;

Будзинський Микола Петрович – кандидат юридичних наук, старший дослідник, т.в.о. заступника директора ДНДІ МВС України;

Плугатар Тетяна Анатоліївна – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, учений секретар секретаріату Вченої ради ДНДІ МВС України;

Федотова Ганна Валеріївна – доктор юридичних наук, старший науковий співробітник, начальник науково-організаційного відділу ДНДІ МВС України;

Процик Любов Сергіївна – кандидат психологічних наук, науковий співробітник науково-організаційного відділу ДНДІ МВС України, голова Ради молодих вчених ДНДІ МВС України;

Губеладзе Ірина Гурамівна – кандидат психологічних наук, докторант Інституту соціальної та політичної психології НАПН України, голова Ради молодих вчених НАПН України;

Бойко-Бузиль Юлія Юріївна – кандидат психологічних наук, доцент, заступник завідувача НДЛ психологічного забезпечення ДНДІ МВС України;

Александров Михайло Євгенович – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник відділу розроблення та вдосконалення форми одягу НДЛ спеціального транспорту та форменого одягу ДНДІ МВС України;

Діденко Олена Петрівна – науковий співробітник відділу науково-інформаційної та редакційно-видавничої діяльності ДНДІ МВС України;

Мацько Віта Андріївна – науковий співробітник НДЛ проблем правового та організаційного забезпечення діяльності Міністерства ДНДІ МВС України.

Р64 Розвиток науки і техніки: проблеми та перспективи: збірник тез Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з нагоди відзначення Дня науки- 2020 в Україні (м. Київ, 21 травня 2020 р.). Київ: ДНДІ МВС України, 2020. 540 с.

У збірнику матеріалів Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з нагоди відзначення Дня науки-2020 в Україні більше 150 авторів із різних регіонів України представили широкий спектр результатів наукових досліджень щодо актуальних питань розвитку науки та техніки. Особливу увагу приділили проблемам захисту національної безпеки, адміністративно-правовому регулюванню різних сфер суспільного життя, проблемам психології та педагогіки й науково-технічному забезпеченню правоохоронної діяльності. Матеріали конференції адресовано студентам, аспірантам, докторантам, дослідникам, викладачам вищої школи, практичним працівникам та усім тим, хто цікавиться сучасним станом розвитку науки і техніки в Україні та світі.

УДК 001(477) «2020»

*Матеріали викладено в авторській редакції з незначними коректорськими правками.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори та їхні
наукові керівники.*

© Колектив авторів, 2020
© ДНДІ МВС України, 2020

ТЕСТУВАННЯ ЯК ЗАСІБ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Теорія педагогічних систем визначає контроль як один із важливих чинників дидактичної системи. Сучасна теорія педагогічних вимірювань ґрунтується на педагогічному тестуванні, яке останнім часом набуває дедалі більшого поширення в роботі викладача, і завдяки якому оцінюється обсяг засвоєних знань і вмінь, рівень володіння навчальним матеріалом і здатність застосовувати набуті знання в практичній діяльності.

Традиційні методи контролю (письмова контрольна робота, усне опитування тощо) недостатньо формалізовані щодо можливості порівняння з еталоном, тому як інструментарій педагогічного вимірювання найчастіше обирають тестування (тестові методики із поточного і рубіжного контролю, тести компетентнісного спрямування тощо), форма проведення і зміст процедур якого найбільше відповідає процесу вимірювання.

Основними засобами тестування є тест і тестове завдання.

Тест – це спеціально підібраний набір тестових завдань, стандартизованих процедур проведення і заздалегідь визначених методик оброблення та аналізу одержаних даних, що в сукупності призначені для отримання кількісної характеристики певної властивості особи, яка підлягає оцінюванню. Тестове завдання – це спеціально побудоване логічне судження, яке за характером відповіді дає можливість однозначно судити про її правильність чи хибність. Як складова тесту воно визначає статистично достовірні параметри (психометричні показники) оцінювання певного елементу знань чи вмінь, на підставі яких дається нормативно орієнтована чи критеріально орієнтована оцінка результату [1, с. 16].

Нормативно орієнтований підхід до інтерпретації результатів тестування характеризується співвідношенням одержаних балів тих, хто підлягав тестуванню, з результатами певної групи (вибірки) для визначення місця кожного бала відносно середнього результату в групі. В ідеальному випадку такий розподіл даних має вигляд кривої Гауса, реальні результати тестування тією чи іншою мірою наближаються до неї. Ступінь відхилення реальних даних від ідеального розподілу Гауса (оцінюється статистичними методами) характеризує якість

проведеного тестування. Такий підхід використовують як правило, під час підсумкового контролю.

За критеріально орієнтованого підходу результати тих, хто тестувався, інтерпретуються стосовно змістовних критеріїв виконання тесту (наприклад, встановлення того, чи опанувала особа певну тему або предмет за результатами набраних балів залежно від мінімально необхідного рівня) [1, с. 16].

Ці два підходи за характером аналізу результатів відрізняються один від одного тим, що за нормативно орієнтованого підходу визначається місце результату кожної особи щодо результатів інших осіб, тобто їх порівнюють за рівнем досягнень (навчальних здобутків).

Критеріально орієнтований підхід дає можливість з'ясувати, які теми чи розділи навчальних дисциплін успішно засвоєні певною особою, а де є труднощі. За допомогою критеріального тестування завдяки змістовній інтерпретації результатів можна: а) з'ясувати засвоєні й незасвоєні знання та вміння або компетенції і на цій підставі прогнозувати корективи в навчальному процесі та здійснювати індивідуалізацію навчання; б) будувати рейтингові шкали; в) розділяти за критеріальним балом осіб на групи для рівневої диференціації навчання; г) вибудовувати індивідуальну освітню траєкторію кожної особи [1, с. 17].

Вибір того чи іншого підходу до інтерпретації результатів має здійснюватися на першій стадії тестування – визначенні його мети, оскільки залежно від неї обирається нормативне чи критеріальне тестування.

Отже, ці тести відрізняються за методикою вибору змісту, методами оброблення емпіричних даних, способами конструювання, добором тестових завдань, аналізом та інтерпретацією результатів.

Так, зміст критеріально орієнтованого тесту має бути достатньо повним, практично стовідсотковим за обсягом навчального матеріалу, передбаченого програмою для засвоєння. Зміст нормативно орієнтованого тесту може бути фрагментарним, у ньому можуть міститися лише ті теми, за якими можна здійснити порівняння і диференціацію осіб за рівнем навчальних досягнень. Більше половини їх завдань мають бути середньої складності, щоб їх могли виконати близько половини тих, хто підлягає тестуванню.

Залежно від завдань контрольно-оцінювальної діяльності викладача педагогічні тести можуть поділятися на вхідні, що використовуються перед початком навчання, формувальні й діагностичні, які застосовуються в процесі навчання, і підсумкові (вихідні). Вхідні тести направлені на з'ясування ступеня володіння базовими знаннями і вміннями, необхідними для оволодіння дисципліною, або виявлення сформованості їх компетенцій перед початком вивчення матеріалу.

Формувальне тестування дає можливість диференційовано підійти до навчального процесу, мотивуючи тих, хто добре вчиться, шляхом добору

тестових завдань за складністю, або виявити прогалини в знаннях осіб, які недостатньо якісно засвоїли навчальний матеріал.

З цією метою готують специфікацію тесту. За допомогою специфікації здійснюють розподіл тесту за розділами чи темами змісту навчання (у відсотковому вимірі) і визначають кількість тестових завдань за кожним із них. При цьому необхідно враховувати максимальну повноту й оптимальність пропорцій змісту тесту, значущість відібраних його складників для репрезентативного відображення базових структур знань, умінь, компетенцій, системність добору тестових завдань (рівні засвоєння, ієрархічні зв'язки тощо). Фактично специфікація задає структуру тесту в його змістовому виразі за рівнями володіння певною галуззю знань.

При підготовці пакетів тестових завдань також слід враховувати реальні можливості тих, хто підлягає тестуванню та їх втомлюваність у процесі виконання тесту, що також впливатиме на об'єктивність результатів. Зміст тесту має бути структурований таким чином, щоб до нього потрапили лише найнеобхідніші завдання, які відповідають цілям тестування [1, с. 19].

Отже, запровадження тестових технологій у контрольно-оцінювальну діяльність викладача дало можливість перейти від порівняння навчальних досягнень особи за суб'єктивними чинниками до об'єктивного вимірювання освітніх результатів, тому у процесі конструювання тесту їх розробник повинен насамперед забезпечити оптимальне і повне відображення змісту навчальної дисципліни у тестових завданнях, задля всебічної оцінки рівня навчальних досягнень здобувачів вищої освіти

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тестові технології оцінювання ключових предметних компетентностей учнів основної і старшої школи : монографія / [Ляшенко О. І., Лукіна Т. О., Жук Ю. О., Ващенко Л. С., Науменко С. О., Гривко А. В.] ; за ред. Ляшенко О. І., Жука Ю. О. Київ. : Педагогічна думка, 2014. 168 с.